

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერ-
გივეის ქუჩაზე, ი. ამბროლაძის სახლ-
ში. № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერ-
გივეის ქუჩაზე, ი. ამბროლაძის სახ-
ლებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორ-
რაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Типе-
дницъ. Въ редакцію газ. „Дრობა“.

გაზეთის ფასი: მთელი წელი —
სა—8 მან., ნ. ხევარ წლისა—4 მან., და
50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ყოველ დღე ორჯერად გარდა

განცხადება: ქართული ენის,
რუსულს, სამართალს და სხვა ენებს
ფასი განცხადებისა: დღი მხო-
დით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით
იტრიკონზე—3 კაპ., ჩვეულებრივის ცი-
ცროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს ც-
სწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდ-
ვად გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდ-
ელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნ-
დება.

ფრონტი

სალამ ნოემბრი ღირს გაუბრათ

ორი ქართველი

ოთია მისხი და ალაგ გაბუჩოვილი.

დაბერდა ჩვენი ზოგია,
ძველი ქართველი რაინდი;
სიცოცხლის დილას მოშორდა,
მოუახლოვდა მას ბინდო.
სიბერემ თავზე დასთოვა,
ბაუქრო გულსაწალი;
ძარღვებმაც ერთად უსუსტეს,
მუხლებმა უწყეს კანკალი.

და გულ-დაწყვეტით იძახის:
„სად არის ძველი ჯანიო?
„ხმალს რომ იქნევა, დღეს იმ ხელს
„მიძიმებს ქვეარჯანიო!...“

ჩიუჩიუთ ამბობს ამ სიტყვებს,
ჩაცვენილი აქვს კბილები;
და პირში სიცილს აყრიან
პატარა შვილის-შვილები:

„პაპია რაზედა ჯავრობ?
„მის ემუქრები და რასო,
„რომ ძლივს აბრუნებ მაგ ენას,
„როგორც მებია ჯარასო?..“

„იკმარე რაც მოგიკლია
„შენს ღღეში მთა და ბარიო!
„ახლა დაჯექი და გვითხარ
„შირი ან ზღაპარიო!“

„ჰაი თქვენ კუდიანებო...
თქვენ ეშმაკებო... თქვენაო!
შირასაც გეტყვით, ზღაპრებსაც,
თქვენთვის არა მშუკს ენაო;

„მაგრამ ცელქობას არ მოჰყვეთ!
არ შემიშალოთ ხელიო,
თორემ იმ ტყილამ გამოვა
და ყველას შეგჭამს მგელიო!“

ჩეროში დაჯდა მოხუცი,
ბარს შემოუსდნენ ბავშვები.
მუბნებიან: „პაპია!
„მოჰყევი ჩქარა!... რას შვრები?“

ხმის გასაწმენდათ პაპიამ
მოჰყვა ძალ-და-ძალ ხველასა;
მერე ახსენა უფალი
და ეს უანბო ყველასა:

„—სოფლიო ცხოვრებაშია
ძართველსაც უძვეს კვალიო;
შიგნივ: ოფლიო და გუთანი,
ბარეთ: სისხლი და ხმალიო!“

„დედა-ენა და ერობა
ძრისტეს რჯულს უკავშირო,
მათ დასაცვლად ოთხ-კუთხივ,
მამები გახშირო!“

„არ შეუშინდა მონგოლებს,
სპარსელებს და არც თათრებსო.
ანბობდა: „ჩემი სამშობლო
„მონებას არ იკადრებსო,
„სანამღი შვილი შერჩება
„უკანასკნელი ერთიო,
რომელიც ეტყვის ურჯულოს:
„—მრწამს ჩემი ძრისტე ღმერთიო!“

„ახსენებს წმინდა ბიორგის,
უშიშვლებს ქართულ-ხმალსაო
და გაჰყვით ზასრი მახელი
მართად რბილსა და ძვალსაო!“

„და მართლაც არწივ-ლომობდა
ძართველი მაშინდელიო!
დედაც სხვა იყო იმ დროში,
სხვა გვარი შვილის მზრდელიო!“

„მათი „ნანინაც“ სხვა იყო,
არ ჰგავდა ახლანდელსაო,
მონურსა, გასაკიცხვსა,
სიყრძითვე გასამრყენელსაო.“

„მჯობნისა მჯობნე ამ ქვეყნად
აროდეს გამოლეულა...
ბევრი ჩვენს რაინდებშიაც
ბმირი რამ გამოარყულა;

„საშვილიშვილოდ გამხდარა
მათი ქება და ხსენება!..
მამულის შვილის ცხონება
იმ ქვეყნათ ღმერთმაც ინება!!“

„ახლა ის არის ქებაში,
ვინც პლუტი ანუ ლოთია;
მაშინ კი მებუროშვილი
აღამი, ანუ მთია!“

II
ახალ-ციხის სიხლოვეს
მართი დიდი მინდორია,
მალა-მთის ძირს გადამლილი
სუფრასავით ... სულ სწორია;

ბარს არტყია უტევი ტყე
ამ ბუნების მედენსა;
მრთს მუხლზედ ვერ გადაირბენ
მერც მის სიგძეს და ვერც განსა.

მზის ჩასვლის დროს ამ მინდორზედ
გამოგოგდა თეთრი ცხენი.
ზედ ჭაბუკი ვინმე იჯდა—
ცხენ-უნაგრის დაამშვენი.

სამამაცო იარაღით
ტურფათ იყო შეკაზმული.
მტყობოდა მხარ-ბეჭიანს,
მკერდში ეღვა რკინის გული.

ამაყურად მოიშურდა,
აგელვებდა მას ტაიჭსა;
ხან დებს ჰკრავდა, ახტუნებდა,
ხან აძლევდა ნელსა ბიჯსა.

და ვინ იცის, იმ დროს მხედარს
რა ოცნება სად აფრენდა?!
აგონებდა სატრფოს კოცნას,
თუ მტრებზედა გულს უღრენდა?

შიქრებისგან გამსკველული,
შუა გზამდი რომ მივიდა,
უცბათ ცხენი შეუჩერდა...
ქრმაცა შეკრთა... ბაუქვირდა.

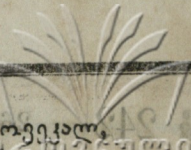
ბულშიდა სტქვა: „ნათქვამია,
„ცხენი გულთ-მისანიო:
„ამის ასე შეჩერება
„სული რამ ნიშანიო!“

ბავაზივით გაიბერტყა,
იარაღსა ხელი მიჰყო,
მათრახიცა წელში ირჭო,
მოფი ბუღით გამოილო.

და მიიხედ-მოიხედა,
მთხსაე-კუთხეს აგლო თვალი,
მაგრამ ვერსად ვერ შენიშნა
მერც მტერი, ვერც მისი კვალი!

მეთრას დეზი გაუქანა,
ბუნებაში ჩაიციწა...
„—აჩუ!“ ცხენი არ ინძრევა...
პიმართა, იქიხენია!

მის ჭიხინზედ მარცხნივ ტყეში
სხვა ცხენმაცა იხვიხენია..
მხედარმა სტქვა: „—იქ ვისიო?
„მოყვრისაა, თუ მტრის ბინა?“

„მტერი ხარ, თუ მოყვარე ხარ,
 ნუ იმალე!“ შიძახს.
 „მაქცია პირდაპირი,
 „იმალემა მხოლოდ გლახა!“

ამ სიტყვებზედ ფინთიხივით
 ბამოვარდა ტყილამ კაცი;
 შე-მოსილი შავის ცხენით.
 ჰგვანდა თუო ას მამაცი.

ჯერ ლეკურად იტურტულა;
 მართულიცა გაურია:
 შეგანანებ მუქარას!
 შენი სისხლი მეც მწყურია!“

—არ იცი ვის ემუქრები
 და ვისთან ხარ გულადიო?
 შენს წინა სდვას დალისტენლი
 „ლეკი ალლი-შოლადიო!“

ჭაბუკმა უთხრა ღიმილით:
 „მარგ ბიჭსა გხედავ თვალდასა,
 და ვმადლობ ღმერთსა, თუ მართლა
 შემყარა ალლი-შოლადსა!“

„მე მის ძებნაში დალისტენის
 მთა და ტყე გამიღვივია!
 მსწუხნი: ვერ შეგხვდი და მისი
 სისხლი არ დამიღვივია!“

„ლეკო, შენც ჩემი სახელი
 „შთუოთ გაგეგონება;
 ბეტყვი თუარა ვინა ვარ,
 მთლად დაგეზნევა გორება.“

„მგებ მრავალჯერ ჩემს სახელს
 შენთვის დაფთხოს ტკბილ ძილი...
 ადამ რომ გავიგონია,
 მე ვარ ის ბებურიშვილი!“

„შენმა შეყრამან, ბელადო,
 „მე გული გამიხარაო,
 მაგრამ შენთვის კი ის სჯობდა,
 რომ მიწაა გაგეთხარაო.“

„მს რომ უთხრეს ალლი-შოლადს
 ოორნესაგით ის აუნთო...
 —ჰა ბურთი და შეიდანო!
 „მობრძანდი და გაესწორდეთო!“

ბამოვიდნენ შუა ველზედ.
 ალელვებდათ ფულის ვენება.
 ძველი არის ორ-ვაქცის
 მრთმანეთის შეტაკება.“

მოფ-დამბაჩა აიცილეს
 ორთავ, თავი დაიფარეს;
 მაგრამ ერთმანეთზედ მისვლა
 ხმალ და ხმალ არ დაიზარეს.

ბამეტებით ხმალს იქნევენ,
 ორთავ შევლისთ მათი ფარი.
 ჯერ არც იქით და არც აქეთ
 ბამარჯვება არსით არი!

შეკრთა მეთრა ჭრილობისგან,
 შეაჩერა პატრონი წამს,
 ამით ლეკმა ისარგებლა;
 მოუქნია ხმალის ადამს..

მაგრამ ტყილათ არ უქებდნენ
 ადამს ომში მარჯვე თვალსა:
 ხმალსა ხმალი ძიგება,
 არ ზოგავდა თვისსა ძალსა.

მარილივით გადაემტერა
 ალლი-შოლადს მისი ხმალი.
 მაშინ კი სტკვა: — „მაქცევა,
 „ჩემი მხოლოდ აწ წამალი!“

ღეზი ჰქრა და გამობრუნდა,
 ბაჰენა ბედაური.
 ადამ აყრის კიჟინასა:
 „დამჩნი! შენ ხარ ჩემი პური!“

წინ ალლი და უკან ადამ
 დადგომილან ტრიალ-მინდორს,
 და ჰა! შევმა ბედაურმა
 მოატოვა მეთრა, ის, შორს.

ადამ მწარე ღეზებს იქნევს
 მტერი მიდის... ბუღს ასკდება.
 მაგრამ ბევრიც რომ იჯაეროს,
 ამით, აბა, რას გახდება?!

ამ დროს უცბათ წინ შემოხვდათ
 იმათ ერთი ვილაკ მგზავრი.
 ჯარზედ იჯდა, ლილინობდა,
 არაფრის არ ჰქონდა ჯავრი!

„მაქცეულ ლეკს რომ შეხედა,
 როგორც კურდღელს უცაცხანა:
 „პოი! პოი! შელარ წახეალ!
 „ბევრი დამჩნა შენისთანა!“

წყნარად თავი დაუარა,
 სვეტივითა წინ დაუხედა
 და ისეთი მიავიწრა,
 რომ ლეკს გული შეუწუხდა.

მოუქნია ხმალი; თავი
 წააცალა, როგორც წიწილს;
 მერე მიუბრუნდა, უთხრა
 მს სიტყვები ბებურიშვილს:

„მე გაქცეულს არ მოეკლავდი,
 „მაგრამ იყო ხათრი შენი:
 „შეგატყვე, რომ შენ გინდოდა
 „დაგერჩინა მისი ცხენი.“

„და, ჰა, ღმერთმა მოგახმაროს
 „იარალი და ეს ცხენი!
 „შენ შეგატოს, რაც დღეს ამას
 „უდროთა აკლდეს დღენი!“

მს უთხრა და მიატოვა,
 სიტყვა აღარ გაუკრძელა
 ჯორს ღეზი ჰქრა. „ჩიშო!“ უთხრა,
 მზას გაუღდა ნელა-ნელა...

მთებრუ დაესხა ადამსა,
 აღარ ეხსნება მას კრიკი
 სირცხვილით ველარ გადადგა,
 მელარც გადმოდგა წინ ბიჯი.

მითქვს გაქვავდა, ვერ უთხრა
 მერც მადლი, ვერც საყვედური!
 სუტკვა: „ღმერთო, რა გაწყენინე,
 „რათ მრისხე მე უბედური?“

„შერჩია იმ ლეკს მოვიკალო,
 „მნებებია მაცხოვარს!
 „სირცხვილი კი არ შეგნა
 „ჩემთვის ამ ვილაკ მათხოვარს!“

„ჯორის პატრონი ცხენს წუნობს
 „მქრათ მოქედელ ფარ-ხმალსა!
 „შველას მე მამღვეს საჩუქრათ,
 „როგორც მდიდარი საწყალსა!..“

„ან არის სწორეთ სალოსი,
 ანუ ვინლაკა ლოთია.“
 და შიძახს: „მინ ხარო?“
 პასუხად ესმის: „მთია!“

ამ სიტყვამ გამოათხიზლა
 ადამი დაღონებული
 და ჭოროსნიკენ გაიქცა
 სიამით ალელვებული.

„მომიცადეო!“ შიძახს,
 „ადამი გვედრებაო!
 „ჰსურს მიესალმოს მთიას,
 „როგორც მას ეკადრებაო!“

„შენმა ქებამ და სახელმა
 „ძახეთი შეაჯერაო!
 „შენის შეყრისთვის იკურთხოს
 „ღღეს ჩემი ბედის წერაო.“

ძირს ჩამოვიდა მთიაც,
 წინ მიეგება ადამსა.
 მრთმანეთს მეთის ზდილობით
 მერ უბედავენ სალამსა.

ადამი ანობს: „მთიავ!
 „ბრძანე სალამო!... შენია!
 „მე რომ გავბედო პირველათ,
 „ჯერ ყმაწვილი ვარ, მრცხენია!“

„მასთანაც: შენი მეტია
 „მაქცაცობისა სახელი!
 „არა, ნუ ვინდა, იმერელს,
 „რომ გამაბრავო ძახელი!..“

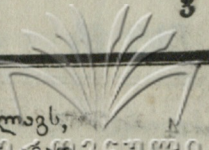
—„ბატონო, რისთვის მიწყურებით?
 „როგორ მიბძანებთ მიგასო!
 „მე რომ ვიფიქრო, ღირსი ვარ,
 „დამაბანვირის ბავასო“

„მინ გაასწორა, ბატონო,
 „ნეტავი მთა და ბარიო!
 „მესხი ვარ აზნაურ-შვილი,
 „მქვენ დიდ-თავადის გვარო!..“

„უნდა მიბოძოთ სალამი
 „როგორც თქვენს ერთგულს მონასა
 „და მე მადლს ვიხდი გულითადს
 „ამ ჩემი თავის წონასა!“

მაგრამ ადამ მაინც ამბობს:
 „მოდი, აბა, ასე ექნათო,
 „რომ არ დაგვჩხეს ერთმანეთზედ
 „საწყენი და სამუხათო.“

„ძმებსავითა გადავეჭლოთ,
 „ბაღავტოცნოთ ერთმანეთი
 „და აქ მტკიცე მეგობრობას
 „ბამტკიცებს მადლა ღმერთი!“

„ესა სთქვეს და ერთმანეთსა
ზადაჯედეს ყელი ყელსა
მერე დასხდნენ სასაუბროდ
იქვე ზბილს და მწვანე ევლსა.“

„ოთხამ იწყო: „ძი გატყობ,
გზვენის ბებური შეილობა,
თვალ-ტანადობა, იერი,
ღარბაისლობა, ზდილობა!“

„წელან კი ვეღარ შეგნიშნე
მერე ერთი ეგე დიდება:
მაჟ-კაცს არ შეგნის, თქვენც იცით,
მტრის უკან გამოკიდება.“

„ადამმა უთხრა: „მართალ ხარ!
არ ვიცი ისე რათ გავხდნი?
ზადმიყოლია სურვილმა,
მაჟკაცის წესსა გადახდნი.“

„მაგრამ მის სისხლი ემართა
ბიერ ქრისტიანი ძახელისა
სხვა ლეკი იყო ის ლეკი,
სხვა ხმალისა და სხვა ხელის!“

„აღლი-შალადა ეძახდნენ
შენც გაგეგონოსთ, ეგება,
მისთანა მტერი, ხომ იცი,
მტრის მანვილს ძნელათ ეგება!“

„ოთხამ დასტური მისცა:
„ზამიგონი, მეცაო!
ჩვენშიაც ჩამოდიოდა
მე წუბაკი და ქეცაო!“

„მურღულად იპარებოდა
მე საძაგელი, მყრალოო.
შეფურღო, სარ. ვაჟკაცნიდ
სულათ ვიყავი მწყრალოო.“

„ადამ ამბობს: „ბედი ჰქონდა,
ბოლ-ვაჟკაცსა არ შეჰყრია;
თორემ მაგის ძებნაშია
ბევრი ოფლი დამიდგრია.“

„დალისტანში გადასულევარ;
მთები სრულად მოვიარე.
მაგრამ გული მიღრინავდა,
რომ ვერსად ვერ შევეყარე.“

„ღღეს წავატყედი ულოდნელად;
ტყეში იყო ჩასაფრული,
მისმა ნახვამ ამაჟრჯოლა,
ამიჩქარა მეტად გული.“

„შევეუტიე... მომაშურა...
შევეტაკეთ ორთაჲ მტკიცეთ...
უსიკდილოთ არ გაშვება!
მრთმანეთის დავითუცეთ!“

„ხმალსა ხმალი შემოუქარ,
შუა გატყდა მისი ხმალი,
მაგრამ ცხენმა იპატივა:
სწრაფი იყო და ფეხ-მალი.“

„არ დამნებდა და გამექცა,
მარდათ ცხენი გაჰქენა
და უთუოდ წავიდოდი,
შევრცხვებოდი, თუ არ შენა!“

„შენ კი შენი სიმარჯვითა
პირველ მითი დამალონე,
რომ სხვათ ვინმეთ მომეჩვენე
და ოთხი არ მეგონე.“

„და ან როგორ ვიფიქრებდი?
ჯორზედ ზიხარ თითქოს მღვდელი
და მტერს ისე მივარდები,
როგორც ცოფიანი მგელი!“

„მინ ჯორი და ვინ მხედარი!..
ამის მეტი ვის უნახავს?!
იარალიც ისეთი გქვს
ღედაკაციც კი ღაგძახავს.“

„ნუ თუ ვერსად გიშოვნია
ბედაური შესაფერი,
იარალი მოქედილი
მერცხლით, თქროთ განაფერი!“

„მესხმა უთხრა: „ბედაური
ვაჟკაცს ნეტავ რათ უნდაო?
თვითონ მტერს არ გაექცევა,
არც გასდევს, თუ გაბრუნდაო!“

„შეხალაგობ შესაბმელად
ჯორი აბა, რას უშლისო?
საქმე მკლავით გადასწყდება,
თუ ხმალს მარჯვეთ გაუშლისო!“

„მოქედილი იარალი
მოატყუებს მხოლოდ თვალსა,
საარშიყოთ როცა წახვალ,
აჩქარებს კეკლუც ქალსა.“

„თორემ ვერცხლით თავს ვერ ისხნის
მისაც ადგას გასაჭირი,
ხლმის ქარქაში არაფრად ღირს,
უნდა სჭრიდეს მხოლოდ პირი.“

„და ეს ხმალიც ისეთია,
დიდი ღვეთ წერეთლისა,
რკინეულებს, როგორც ყველსა,
იე სჭრის და ისე სთლია.“

„როცა ღვეთ პატრონობდა,
ხუთჯერ იყო დამარხული
ას-ერთ კაცის მოკვლისათვის,
როგორც დღიჭირ-ნახულით.“

„საუნჯეა მამაციისთვის,
მეც კი ბევრჯელ დამიმარხავს.
და მცოდნე, შემცდარია,
მინც მე ამ ხმალს დამიძრახავს!“

„ზაუკვირდა ადამს მისი
მსჯელობა და ხასიათი!
და გაძეღდა საუბარი
სულ—ამგვარი მაშინ მათი.“

„ბულ-განწილათ ისაუბრეს,
მით წესია მეგობრობა.
ზოგი ეს სთქვეს, ზოგი ის სთქვეს,
ამ მთისა და იმ ბარისა.“

„როცა გაყრა დააპირეს,
სიტყვა მისცეს ერთმანეთსა;
მინც გატეხდა მათში სიტყვას,
შესტოდებდა მადლა ღმერთსა!“

„უნდა ორნიე იმაე ალავს,
სადაც შეხედენ მტერსა...
ყოველ-წლობით მოსულენენ
მრთმანეთის სანახავად.“

„მაგრამ დასდევს ძმობილობაც,
ბეგარა და სამსახური,
რომ მიუძღვნან ერთმანეთსა
მათგან მოკლულ მტრისა ყური.“

„და ყოველ წლიე ასრულებდნენ
მეგობრები ამ პირობას,
ას-ასობით სდენიდენ ყურებს,
იმტკიცებდენ მით გმირობას.“

„როცა მოკედენ ეს გმირები,
ბაეხარდათ მემკვიდრეებს..
შეურებდენ დიდ-სკივრებსა
და ანბობდენ: „ზავამდიდრებს!“

„მაგრამ კლიტე რომ გატეხეს,
ბაიქნიეს სიმწრით თავი,
მქრო-ვერცხლის ნაცვლად ნახეს
საარაკო სანახავი:“

„და შაშხულის ყურებითა
ზანღუკები საესე დახვდათ!
და რომ ვაჟყვეს ის საუნჯე,
თითო თითო ყველას განვდათ!..“

სამართალი

ანდრეჰმესსის ქალის საჰამი
თფილისის სამოღამართლო პალატაში
სხდომა 25 ნოემბერს.

ზალა რასაკვირველია, საესეა ხალხით;
მაგრამ ისე აღარ აწყდება სასამართლოს
ხალხი, როგორც შარშან ზაფხულში
აწყდებოდა, როდესაც ამავე საქმეს ოლ-
ქის სასამართლოში არჩევდნენ.

როგორც ყოველთვის ამ გვარს შემ-
თხვევებში, ქალები მომეტებულ ნაწილს
შეადგენენ მაყურებელ საზოგადოებისას.

შველას ყურადღება პეტერბურლის გა-
მოჩენილ აღფოკატზე—სპასოვიჩზე არის
მიქცეული. ის არის მდამალი, ჩარგვა-
ლებულ-ჩასუქებული შავგერემანი კაცი
პატარა თხასავით წვერებით, სათვალე-
ბით, რომლიდანაც ცოცხლად გამოი-
ყურებიან ჭრელი მსხვილი თვალები.

სხდომა მეთორმეტე საათის ნახევარზე
დაიწყო.

სასამართლოს შეადგენენ: თავსმჯღო-
მარე—ბგალინი, წვერები—ჩრანცოვი
და ბაკალო, პროკურორი—ბიკოვი,
დამცველი ბრალდებულების ღვეით და
ნიკო ჩქოტუებისა და პეტრე შაბისო-
ნის ნათეს-ვექილი სპასოვიჩი.

მქსპერტებად არიან: თფილისის ექი-
მები: ბარალევიჩი, ბოლუმბერგი, ბლა-
ვაცი და პავლოვსკი; ამათ გარდა, დამ-
ცველის თხოვნით, პროფესორი სარო-
კინი და ექიმი ტაჩოვი.

მოწმებდად არიან: იოლან მეტცელი,
მენაბდიშვილი, შიპეროვი და იოსებ
თოფურია.

ბაბისონია თხოულობს, რომ, სანამ სხდომაზე იქნება, ბორკილი ახალონ.

პროკურორი, დამცველი და პოლიციმეისტერი ამის წინააღმდეგ არაფერს ამბობენ დამის გამო სასამართლომ შეასრულა ბრალდებულის ბაბისონიას თხოვნა.

დამცველი, საპროკურორი თხოულობს, რომ სხვათა შორის მოწმად მიიღონ და ჩვენება ჩამოართვან თ. ბიორგი შარვაშიძეს, რომელიც ამ ჟამად ამ ზალაშივე იმყოფება.

თუმცა პროკურორი ამ თხოვნას წინააღმდეგი იყო, მაგრამ სასამართლომ შეიწყარა ეს თხოვნა და თ. ბ. შარვაშიძე მიიღო მოწმად.

სასამართლომ მოიხმო თ. ბ. შარვაშიძე და თავსმჯდომარის კითხვაზე სიტყვა, რომ ის არის 32 წლის; დევით ჩქოტუას კარგი მეგობარი ვიყავიო, ნიკო ჩქოტუას ნაკლებათ ციცოხობილო და რაც შეეხება ნინო ანდრეევსკისას, იმასთანაც ძალიან მეგობრად ვიყავიო.

სასამართლომ გადაწყვიტა, რომ თ. ბ. შარვაშიძეს ჩამოერთვას ჩვენება და უფიცებულად.

ამის შემდეგ მოწმეები და ექსპერტები დააფარეს და სასამართლოს წევრმა ბაკლომ დაიწყო საქმის გარემოების მოხსენება.

(მაგრძელება)

პევანისტანის მიმრმა წინააღმდეგობა დაუწყო ჩემს ინდოეთის მმართველობას და ისეთის საქციელით უარი უთხრა მეგობრულის განზრახვით გაგზავნილს ჩვენს ელჩებს, რომ მე ამან იძულებული-მყო იმისაგან გადაწყვეტილი პასუხი მომეთხოვა. მაგრამ, რადგან ამან დადო უარი სიტყვა, მე ლაშქარი შევეუსიე.

შველა სახელმწიფოებისაგან მეგობრული თანაგრძობა მივიღე.

საფუძველი მაქვს ესტევა, რომ ბერლინის ტრაქტატი შესრულდება.

პაროლენის სიტყვაში ვრ არის მოხსენებული, რომ ახალი გადასახადის დანიშნვა საჭირო არისო.

ლაგოზი, 23 ნოემბერს. **ლენ. რობერტ-**სმა საგანგებოდ დადარცხა ავგანელები; აილო პეივარი და პატული და მტერს ყველა ზარბაზნები დაატოვებინა. ავგანელებს დიდი ზარალი ნახეს.

კუშტი, 24 ნოემბერს. აესტრის იმპერატორმა მოაწერა ხელი რესკრიპტზე, რომლითაც ის თანხმობას აცხადებს ახალი მინისტრების დანიშნვაზე. ახალი მინისტრები შაპორი და ბარონ ძემენგი ხვალ მიიღებენ ფიცს.

ლონდონი, 23 ნოემბერს. საზოგადოებათა პალატაში დაიწყო ბაასი აღრესის შესახებ. მარკიზ ბარტინგტონმა წარმოსთქვა, რომ მე შემდეგ განვიხილავ მთავრობის პოლიტიკასაო.

ლაგოზი, 23 ნოემბერს. **ლენ. რობერტ-**ტი წინ მიდის ჯარით და ალიკვამდინ გზებსა და ადვილებს ათვალიერებს. ბრანის ბრიგადა ბოზუანს მივიდა. ხაიბერის ვასაულში მშვიდობიანობაა. **ლენ. მოლუ** ღრამრუდს მივიდა. ხმა გავარდა, ვითომც ავგანისტანის მიმრს თავის სახლობა თურქისტანში გაგზავნოს.

ტელეგრაფები

(ხალხთა შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

ლონდონი 23 ნოემბერს. **ლენ** გაიხსნა პარლამენტის სხდომა. პაროლენის (ტანტის) სიტყვა წაიკითხეს; იმაში მოხსენებულია:

რბ. ბზა.	ლია.	საღა.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მან კაპ.	გაზანდა	მან კაპ.	თფილისის სამაჟრნალო.
თფილისი	9 21	5 18	კაპ. მ. კაპ.		მცი სიტყვა თფილ სიღამ:		თფილისი, 25 ნოემბერს.		მრევნ. ს. მედანზე, წ. სამძღვარავის სახლებში.
მცხეთა	10 11	6 27	- 68 - 38		ავეკასიის აქეთა მხრის ყველა ქალაქებში.	50	შქვ. თფო. ბანჯისა, ფო.	180	ავათმყოფებს მიიღებენ ყოველს დღე დილის 9 საათიდან 1-მდინ.
ბორი	11 58	9 43	2 40 1 33		როსტოვს, მდებს, მოსკოვს	2	შქვილი წითელი . . .	150	
ხაშური	1 29	11 57	3 92 2 18		პეტერბურს, ვარაზებს . . .	2	შერი ფუთი	120	
სურამი	1 44		4 42 2 46		მსმალეთში, შვეიცარიაში.	3	ბამბა მრევნისა, ფუთი . .	7	მ. რ. შაბათს: მერმიშევი და ბარლევინა — შინგ. ავთა, შიურჩარონტ — საჯარო ექიმი და საშველოს ოპერაციები.
შვირილა	5 49		5 81 3 23		იტალია და ს. გრანდტოში.	3 50	— ამერიკია, ფუთი	7 50	სამ შაბათს: მერმიშევი — შინგ. პ. ბ. ხუტოვი — სამბიო და ბაეშვის, პეუნოვი — თვალის.
რიონი	6 5		6 75 3 75		ინგლისში	3 75	ბაპენტლი ბ. მბა ფუთი.	10	მ. თხ შაბათი: მერმიშევი შინგანა.
სამტრედია	7 51		7 73 4 29		ფოჩტა		მატული თუშური ფუთი.	7 50	ხუთ შაბათს: მერმიშევი — შინგ. პ. ბ. ხუტოვი — სამბიო და ბაეშვის, პეუნოვი — თვალის.
ახალ-სენაკი	8 43		8 57 4 76		ა) თფილისიდან: სამზღვარ გარეთ, შუთარს, რუსეთს — ყოველ დღე კვირას გარდა. შუფდ. ორშ. და ხუთშ. მ. შურ. — პარასკ. და ორშ. ძახეთს — სამშ. და შაბ.		— ამერიკია, ფუთი	5 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშევი შინგანა.
ფოთი	9 50		9 75 5 42		ბ) შუთარი-სიღამ: თფილისისა და ფოთისკენ — ყოველ დღე, კვირას გარდა. მ. შურ-გეთს — ორშ. და პარასკ.		ბარეშუმი ნუხური სტ.	2	მ. თხ შაბათი: მერმიშევი — შინგანა, შიურჩარონტ — სიჭლიტიკუ-საბირტი ვედრო
ფოთი	9 3				წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:		— მარაქამისა ფუთი	5 60	პარასკეჭყა: მერმიშევი — შინგანა, პ. ბახუტოვი — სამბიო ქალისა და ბაეშვის.
ახალ-სენაკი	10 14		1 18 - 66		ლი წიგნია	4	ბარეშუმი ნუხური სტ.	5 60	შაბათს: მერმიშევი შინგანა, პეუნოვი — თვალისა.
სამტრედია	11 5		2 6 1 14		და ბ. ქედლის (ხამი მისხ.ლი)	8	შონის ნანთელი ფუთი	7	მ. თხ შაბათი: მერმიშევი — შინგანა, შიურჩარონტ — სიჭლიტიკუ-საბირტი ვედრო
რიონი	12 13		3 4 1 69				სტარინის ს. ნუფლი, ფო.	12 40	პარასკეჭყა: მერმიშევი — შინგანა, პ. ბახუტოვი — სამბიო ქალისა და ბაეშვის.
შვირილა	1 18	ლაშე.	3 98 2 21				ხორცი ძროხისა, ლიტ.	81	შაბათს: მერმიშევი — შინგანა, შიურჩარონტ — სიჭლიტიკუ-საბირტი ვედრო
სურამი	5 12	1 10	5 33 2 96				— ცხვისა, ლიტრა	90	პარასკეჭყა: მერმიშევი — შინგანა, პ. ბახუტოვი — სამბიო ქალისა და ბაეშვის.
ხაშური	5 39	1 37	5 84 3 24				საბირტი ვედრო	4 80	შაბათს: მერმიშევი — შინგანა, პ. ბახუტოვი — სამბიო ქალისა და ბაეშვის.
ბორი	7 5	4 87	3 6 4 9				შაქარი, ბროც. ფუთი	7 40	შაბათს: მერმიშევი შინგანა, პეუნოვი — თვალისა.
მცხეთა	8 50	6 59	9 8 5 4				— ფენილი ფუთი	6 40	
თფილისი	9 31	7 56	9 75 5 42				შევა გრგვლი, გირგ	70	
							ხეთი ქუნჯუთისა ფუთი	12 8	
							მამბაქო, საშულო ფო.	6 8	